

“BRUSSEL IS NIET LELIJK EN VUIL”

Valentina Carrara is Italiaanse en woont al 15 jaar in Brussel. Haar liefde voor un bon Belge en de metropool gaat diep.

Het is door de liefde, voor Brussel, maar vooral voor een fijne Belg, dat ik hier nog steeds ben”, zegt Valentina Carrara. Ze is geboren en getogen in hartje Milaan en kwam naar België om te studeren. “Ik studeerde voor ingenieur aan de Politecnico in Milaan, maar ik wilde ook Frans leren. Een prof stelde me voor een uitwisselingsprogramma te volgen met de Faculté Polytechnique van Bergen. Daar verbleef ik 2,5 jaar. Maar ondertussen had ik mijn hart verloren aan *un bon Belge*.” Valentina is architecte en werkt halftijds voor Tour & Taxis, halftijds voor zichzelf en... ze heeft plannen met Brussel, concrete plannen.

ENKELTJE MILAAN-BRUSSEL

Valentina Carrara: “Ik had nooit gedacht dat ik hier zou blijven. Maar je bent jong en je vertrekt naar het buitenland, op avontuur. Vandaag ben ik 43, ik ben getrouwd, ik heb twee kinderen, en tegelijkertijd weet ik niet of ik de rest van mijn leven hier ga blijven. Kinderen veranderen je kijk op de dingen. Je stelt je vragen over je *roots*, over het onderwijs dat je je kinderen wil geven, de cultuur die je wil overbrengen. Het feit van in-het-buitenlandte-zijn, zonder je ouders, geeft je wel stevige schouders, *oblige*”, zegt ze. “Maar over twintig jaar ben ik hier misschien weer weg. Het grijze weer, dat sombere licht, daar lijd ik een beetje onder.”

Italië is nooit ver weg in het huis van Valentina Carrara en haar gezin. Ze serveert

Valentina, Italiaanse in Brussel:
“Ik wil de Belgen weer fier maken
op hun hoofdstad.”

me Italiaanse mokka uit een Bialetti en water van het merk San Pellegrino. “Ik zou het persoonlijk moeilijk hebben om in Vlaanderen of Wallonië te wonen. Ik kom uit een grootstad... ik wil graag wonen waar er veel cultuur is – architectuur, design, cinema, theater, dans - daar hou ik van. De vriendinnen van mijn moeder zeggen dat ik ‘eenvoudiger’ ben geworden, niet in negatieve zin, maar mijn chichi-gehalte lijkt gedaald.” Wij proberen ons in te beelden wat dat is. Het gaat over mode, de juiste kleren, de juiste wagen, dingen die je ziet,... “Dat is typisch Milanees, denk ik”, zegt Carrara, “dat zit in ons dna.” Zoals bij veel Brusselaars bestaat ook de vriendenkring van Valentina Carrara uit een heleboel verschillende nationaliteiten. De Italiaanse vrienden en vriendinnen in Brussel draagt ze op een speciale plek in haar hart. “Dat is mijn tweede familie.”

BRABRUSSEL

Brussel wordt door veel Vlamingen en Walen stiefmoederlijk behandeld. Maar ook buiten België is Brussel die grauwe stad vol grijze ‘Europeeërs’ die van alles bedisselen over Europa. Carrara: “Veel buitenlandse bezoekers hebben een negatief beeld van Brussel – lelijk en vuil. Maar ondanks die vooroordelen zijn vrienden en familie die hier op bezoek komen, aan het eind van een citytrip Brussel telkens verast. Het eerste wat ik hen laat zien, is de site van Tour & Taxis. Als architect heb ik er de afgelopen twaalf jaar gewerkt rond het herwaarderen van de bestaande gebouwen. Maar in zijn totaliteit is het een mooi stedenbouwkundig en architecturaal project waar veel verschillende factoren meespelen: demografie, politiek, sociologie, economie, ecologie,... De bomen voor het nieuwe park zijn ondertussen aangeplant en het nieuwe gebouw voor zo’n 2.600 Vlaamse ambtenaren van MAS-architecten Neutelings-Riedijk is in aanbouw.” Een stukje brak Brussel dat na zoveel jaren dus toch blijkt te bewegen.

Op de tweede plaats laat Carrara haar gasten de Grote Markt zien. “Men zegt dat dat het mooiste plein van Europa is. Ik ben dan ook fier dat ik in dit prachtige stadhuis getrouwd ben, door de vorige burgemeester Freddy Tielemans. Ten derde gaan we naar het Atomium, want dat is toch een *landmark* van België. Maar ook de Zavel en de Marollen. Ik hou van dat stukje stad waar je nog wat gevoel hebt van de Mid-

deleeuwen, een heel pittoreske kant van Brussel. En het Vossenplein natuurlijk, sowieso, met een Hoegaarden op een van de terrasjes daar.” Haar kinderen zijn 4,5 en 1,5 jaar. Haar gezin en werk sloppen veel tijd op, maar ze vindt geregeld tijd om weer even, zoals in haar studententijd, de stad in te duiken. “Ik probeer vooral veel dansvoorstellingen mee te pikken.”

BRUSSEL BOVEN

In de Brusselse gratis krant Brussel Deze Week staat er elke week wel iets te lezen over ‘Frans- of Nederlandstalige scholen in Brussel’ of over het gebrek eraan. “Wat ik heel vreemd vind in Brussel: we wonen in een tweetalige stad en er is hier nergens een tweetalige school te vinden. Dat zou ideaal zijn, dat iedereen de twee landstalen kent, net zoals in Afrika. In Afrika is het heel normaal om twee of meer talen te kennen: die van je stam, die van je dorp, en ja, soms ook die van de voormalige kolonisator. Hier wonen we in een *ontwikkeld* land... waar we elkaar in de haren vliegen, om een taal.” Valentina Carrara schakelt vlot over naar het Nederlands. Ze lacht. “En neen, het was niet gemakkelijk om een school te vinden. Ik heb er een twintigtal bezocht. Maar we hebben geluk gehad, er is uiteindelijk een plaats vrijgekomen. We hebben voor een Franstalige school gekozen omdat onze dochter Nederlands leert via haar vader en Italiaans via mij. Wij vonden het een goed idee om haar de tweede landstaal via het onderwijs aan te leren.” Scholen in Brussel, wonen in Brussel, leven in Brussel. Valentina Carrara heeft er een uitgesproken mening over. Maar het blijft niet bij een mening. Ze werkt sinds anderhalf jaar aan haar Brussels project. Hierbij liet ze zich begeleiden door de vzw Bruxelles Pionnières, een stichting die het vrouwelijk ondernemerschap ondersteunt, in samenwerking met het Brussels Agentschap voor de Onderneming. Jawel, een vrouw met een missie. BruxUp is haar derde baby, zegt ze.

Carrara: “Het project BruxUp gaat over de verdichting van de stad. Het aantal meter gas- en waterleidingen per inwoner in Europa is het grootste in België - net omdat iedereen zijn eigen tuin wil. Iedereen wil gescheiden wonen, men wil niet ‘samenwonen’. Ik wil die mentaliteit van huisje, tuintje, boompje proberen te doorbreken, want we kunnen niet anders, de

grond is op. We zullen in de toekomst steeds meer in de hoogte moeten bouwen. Er zit niet alleen een baksteen in die Belgische maag, maar ook een ferme lap grond.” Ze lacht als ze het zegt. “Mijn project BruxUp bestaat eruit om het bestaande erfgoed te herwaarderen en uit te breiden in de hoogte – door er wooneenheden bovenop te plaatsen. Een nieuwe hoed, zeg maar. Ik wil geen grote immobiliënprojecten opzetten. Ik wil wat bestaat, behouden en respecteren en het uitbreiden met iets nieuws, en tegelijkertijd een harmonie creëren tussen oud en nieuw. Een soort recyclage van gebouwen.”

Carrara: “BruxUp is er gekomen omdat er in Brussel een enorm tekort aan woningen is. Tussen 2007 en 2020 zouden er, volgens berekeningen, 170.000 inwoners bijkomen in Brussel, daarnaast ziet men ook een vermindering van de grootte van de huishoudens en werd meer dan 70 procent van de bestaande woningen voor 1970 gebouwd. Wij stellen de eigenaars van woningen die in slechte staat zijn en gelegen zijn op een goede locatie, voor om het gebouw te verhogen, met een à twee etages. In ruil proberen we er een lage energiewoning van te maken, met dubbele beglazing, isolatie, groendaken,... De nieuwe wooneenheden zullen passief zijn.”

AVANT-GARDE

Vanaf januari dit jaar moeten alle nieuwbouwwoningen in Brussel verplicht passief zijn. Carrara: “Er is dus duidelijk *une volonté* van de Brusselse politiek om de emissies te verminderen. En zo minder afhankelijk te worden van de energiecentrales die zich in de andere gewesten bevinden. Het is een klassiek discours: veel Belgen komen hier in Brussel werken, maar betalen hun belastingen in Wallonië en Vlaanderen. Deels daarom is Brussel een arme stad. En zoiets als *Bruxelles Passif 2015* maakt mij gelukkig. Carrara wil zo snel mogelijk concreet beginnen met haar project. “Ik doe dit, omdat ik van Brussel houd. Het is de hoofdstad van België en Europa, maar ik voel bij de Belgen weinig fierheid over hun hoofdstad. Ik wil de Belgen weer fier maken op hun metropool, en ze ook bewust maken van dat prachtige erfgoed. Ik wil ingaan tegen het idee dat Brussel lelijk en vuil zou zijn. Het is heel fijn om in Brussel te wonen.”

www.sid-studio.eu / www.brux-up.be